

Bogățiile tainei

Versete călăuzitoare: Efeseni 3.1-11

În Hristos și credincioșii dintre națiuni au devenit comoștenitori ai făgăduinței divine

Trăim într-un timp marcat de toate acele probleme de care sunt caracterizate ultimele zile, conform atenționărilor Scripturii. Cu toate acestea harul lui Dumnezeu ne-a hărăzit ca în aceste timpuri grele să regăsim adevărul măreț despre taina relației între Hristos și Adunarea (Biserica) Sa.

Deja în timpurile străvechi, începând cu timpul exilului, o mare parte a poporului pământesc al lui Dumnezeu se afla în captivitatea babiloniană; și la fel în zilele noastre cei mai mulți care mărturisesc că sunt creștini au căzut în corupția babiloniană a creștinătății și sunt ori neștiutori ori total indiferenți cu privire la adevărul păstrat de Dumnezeu pentru poporul Său. Cu toate acestea Dumnezeu a păstrat și în zilele noastre pentru poporul Său o ușă deschisă de revenire în țara lui și Și-a clădit casa; și o rămășiță mică s-a folosit cu bucurie de această posibilitate de scăpare. De aceea unor credincioși li s-au deschis ochii și inimile ca să cunoască și să prețuiască acel adevăr referitor la Hristos și Adunarea Sa. În ascultare de Cuvântul Său, aceștia au ocupat locul în afara creștinătății organizate, ca să umble în lumina acestui adevăr.

În afară de aceasta, rămășița reîntoarsă din Babilon s-a văzut în acele zile expusă deodată adversității vrăjmașilor dinăuntru și din afară. Aceștia încercau să zădărnicească scopul revenirii lor în țara făgăduită. La fel și astăzi le merge acelora care au căutat un răspuns la întrebarea, care este voia lui Dumnezeu pentru poporul Său: ei se află într-o controversă permanentă cu împotrivorul. El a încercat prin împotrivire dinafară și prin ceartă dinăuntru să răpească poporului lui Dumnezeu acest adevăr sau să-i încâlcească în înșelăciunile creștinătății și al organizațiilor omenești, care tăgăduiesc în măsuri diferite aceste adevăruri.

Cuvântul lui Dumnezeu ne arată foarte clar următoarele: cu toate că rămășița reîntoarsă din Babilon a eșuat jalnic, la venirea Domnului pe pământ a existat cu toate acestea unii credincioși serioși, care cu toată slăbiciunea omenească erau credincioși misiunii pentru care ei au fost eliberați din Babilon, și de aceea trăiau așteptând venirea Domnului. Și în zilele noastre vor fi conform afirmațiilor clare ale Scripturii oameni din aceia care – chiar dacă au o putere mică – vor păzi Cuvântul Domnului și nu vor tăgădui Numele Lui, până când El va reveni. Aceasta este valabil total indiferent de cât de mare ar putea fi eșecul și căderea tuturor celorlalți cărora de asemenea le-a fost descoperit adevărul prețios referitor la Hristos și Adunarea (Biserica) Sa. Orice inimă sinceră din ceata celor care au cunoscut taina va simți cu siguranță dorința să facă parte din prima grupă.

Dar dacă vrem să ascultăm de intențiile lui Dumnezeu, atunci trebuie să ne ostenim serios să înțelegem mai bine această taină, pentru ca noi, așa cum spune Pavel, să ajungem „la toată

bogăția siguranței depline a înțelegerii, pentru cunoașterea tainei lui Dumnezeu (aceasta este Hristos), în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoștinței” (Coloseni 2.2,3).

Dacă ne ostenim să pătrundem mai adânc în cunoașterea tainei, atunci este important să ne amintim că Scriptura folosește cuvântul „taină” în contexturi diferite. Astfel citim despre „tainele Împărăției cerurilor” (Matei 13.11). Despre transformarea trupului nostru muritor se vorbește ca despre „o taină” (1 Corinteni 15.51). În alte locuri citim despre „taina evlaviei” (1 Timotei 3.16) sau despre „taina fărădelegii” (2 Timotei 2.7). Pe fruntea femeii din Apocalipsa 17 stă scris: „Taină, Babilonul cel mare” (Apocalipsa 17.5). Unele locuri, în care este vorba despre „taină”, se găsesc însă numai în epistolele lui Pavel (Romani 16.25; Efeseni 1.9; 3.3; 4.9; 5.32; Coloseni 1.26,27; 2.2; 4.3). În toate pasajele se folosește cuvântul pentru a prezenta adevărul în relația dintre Hristos și Adunare. Ar trebui deci să înțelegem că noțiunea tainei nu se referă exclusiv nici la Adunare și nici la Hristos, așa cum spune și Pavel: „Taina aceasta este mare; eu dar vorbesc cu privire la Hristos și* la Adunare” (Efeseni 5.32) (* sublinierea traducătorului).

Înainte să studiem pasajele, care vorbesc despre această taină mare, vrem să ne amintim că noțiunea „taină” în Scriptură nu înseamnă că ceva este misterios în sensul de nepătruns sau de neînțeles. Expresia se referă mai degrabă la adevăruri care pot fi înțelese numai printr-o revelare dumnezeiască și care după dezvelirea lor stau la dispoziție numai aceluia care se lasă învățați de Dumnezeu. De asemenea tainele în Scriptură se referă întotdeauna la timpul în care Hristos este absent. În prezența lui Dumnezeu nu este nici o taină. Aceasta se arată clar în mod deosebit cu privire la tainele Împărăției lui Dumnezeu, care se referă evident la înfățișarea Împărăției lui Dumnezeu în timpul absenței lui Hristos. Când Împărăția lui Dumnezeu va fi instalată, nu vor mai fi taine. La fel și pentru taina fărădelegii și a Babilonului nu va mai fi loc în ziua Domnului, când răul acesta va fi judecat.

Și la fel taina mare despre Hristos și Adunare se referă nu numai la acele adevăruri despre Hristos și Adunare, care vor deveni vizibile în acele timpuri viitoare, ci și la înfățișarea Adunării înainte de revenirea Sa. În trecut poporul Israel a fost chemat afară dintre națiuni și sub Lege trebuia să se despartă de acestea. În viitor poporul restabilit al lui Israel va fi o națiune de sine stătătoare având pe Hristos ca Împărat al ei. În timpurile noastre au fost date temporale la o parte toate diferențele între iudei și națiuni, și credincioșii din ambele grupe sunt chemați să alcătuiască „un singur trup”, al cărui Cap este Hristos în cer.

Apostolul Pavel spune în capitolul cinci al epistolei către Efeseni, când vorbește despre relațiile naturale între soț și soție: „De aceea va lăsa omul pe tată și pe mamă și se va lipi de soția sa, și cei doi vor fi un singur trup” (Efeseni 5.31; compară cu Geneza 2.24). În această relație el vede o imagine pentru relația mult mai semnificativă între Hristos și Adunare, căci el adaugă imediat: „Taina aceasta este mare; eu dar vorbesc cu privire la Hristos și la Adunare” (Efeseni 5.32). Nu este aceasta o aluzie la situația că în timpul în care Hristos este despărțit de poporul Său pământesc, neamurile Lui după carne, ia naștere Adunarea, care apoi va fi unită cu Hristos în glorie? O ilustrare excelentă a acestui adevăr găsim în persoana lui Iosif. Când el era despărțit de neamurile lui, el a fost ridicat pe locul de onoare cel mai înalt și lui i-a fost

dată Asnat ca mireasă (Geneza 41.50). În mod asemănător ne este dezvăluit adevărul că în timpul respingerii și absenței lui Hristos se formează o comunitate de credincioși dintre iudei și națiuni și ei sunt uniți unii cu alții și cu Hristos în glorie.

Adevărul acesta mare ne este prezentat în capitolul 3 al epistolei către Efesenii. Capitolul acesta constituie o intercalare între afirmațiile doctrinare de la sfârșitul capitolului 2 și concluziile practice rezultate din această învățătură prezentate în capitolul 4. Capitolul se împarte în mare în două părți: primele treisprezece versete ne dezvăluie adevărurile despre taină, în timp ce restul versetelor cuprind rugăciunea lui Pavel, ca aptitudinea noastră spirituală să ne permită înțelegerea acestei taine.

Versetele 1,2

Efesenii 3.1,2: Pentru aceasta, eu, Pavel, întemnițatul lui Hristos Isus pentru voi, națiunile (dacă, în adevăr, ați auzit de administrarea harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată pentru voi: ...

Apostolul începe această parte a epistolei, spunând că vestirea acestui adevăr mare a dat naștere la împotrivire față de persoana sa și în cele din urmă l-a dus la închisoare. Iudeii respingeau orice învățătură care anula diferența între ei și națiuni, o diferență care potrivit scrierilor lor era rânduită și confirmată de Dumnezeu. Ei nu au recunoscut că pe moment, când ei au lepădat pe Mesia al lor, ei înșiși căzuseră sub judecata divină. A devenit evident că „toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu” (Romani 3.23). Iudeii și națiunile stăteau împreună pe aceeași treaptă înaintea lui Dumnezeu. După aceea aflăm că Dumnezeu în înțelepciunea Sa nesfârșită a folosit ruina exterioară a omului ca să aplice suveranitatea Sa și să reveleze propriile Lui planuri, prin care El vrea să alcătuiască un popor ceresc dintre iudei și națiuni și să-l păstreze până când va fi unit cândva cu Hristos în veșnicie. Administrarea acestei taine deosebite a fost încredințată apostolului Pavel.

Versetele 3,4

Efesenii 3.3,4: ... că prin descoperire mi-a fost făcută cunoscută taina – după cum am scris mai înainte pe scurt, din care, citind, puteți înțelege priceperea mea în taina lui Hristos ...

Adevărul acesta mare, al cărui administrator era el, Pavel nu l-a primit de la oameni. El i-a fost arătat prin descoperire directă, așa cum el a explicat pe scurt în scrisoare, pentru ca credincioșii ne-iudei, cărora el le-a scris, să poată înțelege de unde avea el cunoștință despre această taină. Din acest motiv și noi o putem primi ca venind direct de la Dumnezeu și echipată cu toată autoritatea divină, cu toate că ea ne-a fost făcută cunoscută prin apostol (2 Timotei 3.14).

Versetul 5

Efesenii 3.5: ... care în alte generații n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor, așa cum a fost descoperită acum sfinților Săi apostoli și profeți prin Duhul; ...

Oamenilor din veacurile trecute nu le-a fost făcut cunoscut acest adevăr mare, care ne-a fost dat nouă astăzi prin descoperire făcută sfinților Săi apostoli și profeți. Apostolul vorbește clar despre profeții noului legământ. Evident adevărul acesta a fost dezvăluit și altora, însă apostolul a fost ales ca vas deosebit să facă cunoscut acest adevăr. De aceea adevărul acesta este făcut cunoscut exclusiv în epistolele sale.

Versetul 6

Efesenii 3.6: ... că națiunile sunt împreună-moștenitoare și din același trup și împreună-părtașe ale promisiunii în Hristos Isus, prin Evanghelie, ...

În acest verset scurt apostolul rezumă adevărul tainei: „Națiunile trebuie să fie împreună-moștenitoare și din același trup și împreună-părtașe ale promisiunii în Hristos Isus, prin Evanghelie” (traducerea Elberfelder revizuită). Versetul acesta vorbește despre „împreună-moștenitoare”, despre „din același trup” și despre „promisiunea [lui Dumnezeu] în Hristos Isus”.

În locul acesta vrem să facem o pauză și să ne întrebăm: Ce este moștenirea, ai cărei „împreună-moștenitori” sunt credincioșii dintre iudei și națiuni? Ce se înțelege prin trupul în care cei doi „au fost luați”? În ce constă „promisiunea”, ai cărei „împreună-părtași” sunt ei?

1. Moștenirea

Să ne amintim că Pavel a fost trimis la națiuni „ca să le deschizi ochii, ca să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub puterea lui Satan la Dumnezeu, ca să primească iertarea păcatelor și moștenire între cei care sunt sfințiți prin credința în Hristos” (Faptele apostolilor 26.17,18). În primul capitol el amintește credincioșilor dintre națiuni aflați în Efes că ei au primit iertarea păcatelor prin harul bogat al lui Dumnezeu și că ei au primit o moștenire în Hristos (Efesenii 1.7,11). În afară de aceasta Pavel ne spune exact în ce constă această moștenire. În plinătatea timpului – în Împărăția de o mie de ani – toate lucrurile „din cer” și „de pe pământ” vor fi aduse împreună sub Capul, Hristos, spune Pavel. Taina înseamnă pentru noi, că credincioșii dintre iudei și cei dintre națiuni vor deveni împreună-moștenitori ai acestei moșteniri nespuse de mare a lucrurilor cerești și pământești. În afară de aceasta posedăm Duhul Sfânt ca „arvună a moștenirii noastre”, pentru ca noi să avem deja acum intrare la fericirea acestei moșteniri (Efesenii 1.14).

După aceea Pavel se roagă ca noi să cunoaștem bogățiile gloriei de care avem parte prin moștenire (Efesenii 1.18). În acest scop el îndreaptă atenția noastră spre Hristos.

Noi Îl vedem pe Hristos într-o poziție de cea mai înaltă autoritate, la dreapta lui Dumnezeu. Îl vedem mai presus de orice autoritate spirituală („toată puterea și autoritatea”), mai puternic decât oricare autoritate lumească („putere și domnie”). Vedem că Numele Lui este mai presus decât oricare alt nume și că Numele Lui va fi numit nu numai în veacul de acum, ci și în veacurile viitoare, și noi vedem că toate lucrurile sunt supuse la picioarele Lui. Când Îl vedem pe Hristos în gloria Lui, ochii noștri se luminează, și noi vom cunoaște bogățiile gloriei moștenirii, de care vom avea parte împreună cu Hristos. De aceea se va arăta că moștenirea ascunsă în taină depășește cu mult acea moștenire pământească care a fost făgăduită lui Avraam și poporului Israel.

2. Al doilea adevăr mare al tainei constă în privirea **Adunării (Bisericii) ca trup al lui Hristos.**

Hristos este în cer ca și Cap al acestui trup. De aceea Pavel poate spune despre Hristos: „El este Capul trupului, al Adunării” (Coloseni 1.18), și despre Adunare: „Voi sunteți trup al lui Hristos” (1 Corinteni 12.27). În continuare aflăm: „Pentru că noi toți am fost botezați de *un singur* Duh într-*un singur* trup, fie iudei, fie greci” (Coloseni 1.18; 1 Corinteni 12.13,27). În legătură cu imaginea Adunării ca trup al lui Hristos, înaintea noastră stau trei adevăruri mari:

- Mai întâi citim că Dumnezeu „ne-a așezat împreună în lumea cerească în Hristos Isus” (Efesenii 2.6). Credincioșii dintre iudei și dintre națiuni sunt uniți unii cu alții în Hristos și prezentați în El, Capul lor din cer înviat și înălțat. Tot ceea ce Dumnezeu a intenționat cu noi își găsește continuarea în Hristos în cer. Dacă privim la Hristos în glorie, atunci vedem că Dumnezeu are intenția să aibă Adunarea în apropierea Lui, în lumea cerească, împreună cu Hristos, și ca și Hristos spre bucuria și mulțumirea Lui proprie, „ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătate față de noi, în Hristos Isus” (Efesenii 2.7).
- În al doilea rând se vorbește despre Adunare ca „plinătatea Celui care umple totul în toți” (Efesenii 1.23). Binecuvântările trupului nu numai se continuă în Cap, ci țelul lui Dumnezeu este de asemenea ca desăvârșirea morală și bunătatea lui Hristos, a Capului, să se continue și în trupul Său, Adunarea. Într-o zi viitoare Israel și națiunile vor intra în această binecuvântare prin Hristos, însă Hristos va fi prezentat în chip desăvârșit numai în Adunare (Biserică).
- În al treilea rând Adunarea ca trup al lui Hristos este privită în prima epistolă către Corinteni ca expresie a diverselor acțiuni ale Duhului Sfânt în timpul de acum (1 Corinteni 12).

3. Al treilea adevăr mare al tainei, care ne este prezentat în pasajul acesta este în legătură cu **promisiunile lui Dumnezeu.**

Aceste promisiuni sunt, așa cum ne amintește apostolul Petru, „cele mai mari și mai prețioase”, căci prin ele noi suntem chemați în gloria divină și suntem chemați să avem parte de natura divină (2 Petru 1.3,4; 3.13). Pavel ne spune, că noi aflăm prin taină că credincioșii dintre iudei și cei dintre națiuni sunt împreună-părtași la aceste făgăduințe în Hristos. Astfel devine descoperit că „făgăduința în Hristos” a lui Dumnezeu depășește cu mult făgăduințele lui Dumnezeu date lui Avraam, căruia Dumnezeu i-a zis: „te voi face o națiune mare ... și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Geneza 12.2,3). Făgăduința dată lui Avraam se limitează la națiune și la pământ și privește națiunile ca fiind total despărțite de Israel.

Cu regret creștinătatea cu numele, când a pierdut adevărul referitor la această taină, a încercat să folosească creștinismul ca să formeze așa-numitele națiuni creștine și prin aceasta să facă binecuvântarea noastră să fie pământească. În felul acesta creștinismul a devenit un sistem pur moral pentru îmbunătățirea lumii, care respinge pe Hristos. Însă prin marele adevăr referitor la taină noi aflăm că credincioșii sunt chemați afară din lume ca pelerini și străini – având făgăduințe care îi leagă cu Hristos în glorie și care au natură cerească, și nu pământească, și care ne vor duce dincolo de timp în cerul nou și pe pământul nou. Învățăm astfel prin marele adevăr al acestei taine că credincioșii dintre iudei și dintre națiuni sunt legați cu gloria cea mai mare în Împărăția de o mie de ani ca „împreună-moștenitori”, vor fi luați în cer alcătuind „un singur trup” și ca împreună-părtași ai „făgăduinței în Hristos” a lui Dumnezeu în cerul nou și pe pământul nou. În momentul în care noi înțelegem deplin cu inima nemărginită mărime a acestor binecuvântări, începem să înțelegem de ce în această taină se găsește „bogăția de nepătruns a lui Hristos” (Efesenii 3.8) și de ce apostolul vorbește despre „bogăția gloriei acestei taine” (Colosenii 1.27).

Versetul 7

Efesenii 3.7: ... al cărei slujitor an fost făcut eu, după darul harului lui Dumnezeu dat mie, după lucrarea puterii Lui.

Făcut slujitor al acestui adevăr mare, apostolul ne spune acum, că exercitarea unei astfel de slujiri necesită harul lui Dumnezeu și puterea Sa. Dacă noi în măsura mică a puterii noastre vrem să dăm mai departe acest adevăr mare, pe care l-am primit de la apostol, cu siguranță vom avea și noi nevoie de acest har divin și de această putere divină. De aceea Pavel poate cere lui Timotei într-o altă epistolă: „întărește-te în harul care este în Hristos Isus” (2 Timotei 2.1), pentru ca acesta să poată da altor oameni adevărurile mari, pe care el însuși le-a primit de la apostol. Omul natural niciodată nu ar fi descoperit adevărul referitor la această taină; dacă i-ar fi fost descoperit, el nu l-ar fi înțeles; și chiar dacă l-ar fi înțeles, totuși darurile lui naturale nu ar fi fost suficiente ca să slujească adevărului. Harul lui Dumnezeu revelează taina; prin lucrarea Duhului Sfânt o înțelegem și numai prin harul lui Dumnezeu îi putem sluji (Efesenii 3.2,3,7,16-18).

Versetul 8

Efesenii 3.8: Mie, cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta: să vestesc printre națiuni Evanghelia bogăției de nepătruns a lui Hristos ...

Pavel ne mai face cunoscut ce efect are acest adevăr mare asupra acelor pe care el îi cunoaște și cărora le slujește. Cu cât avem mai mult înaintea ochilor dimensiunea nespus de mare a „bogățiilor de nepătruns” ale lui Hristos, pe care le recunoaștem în taină, cu atât mai mult devenim conștienți de lipsa de însemnătate proprie. De aceea apostolul, care a cunoscut mai mult decât toți ceilalți mărimea tainei, vorbește și despre sine însuși ca fiind „cel mai neînsemnat dintre toți apostolii” (1 Corinteni 15.9). Acela care știe ceva despre nimicnicia lui, este și cel căruia Dumnezeu îi dă har să slujească adevărului. Deci cu toate că Pavel era cel mai neînsemnat dintre apostoli, lui i s-a dat harul să predice națiunilor despre bogățiile de nepătruns ale lui Hristos.

Versetele 9-11

Efesenii 3.9-11: ... și să pun în lumină înaintea tuturor care este administrarea tainei ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a creat toate, pentru ca înțelepciunea atât de felurită a lui Dumnezeu să fie făcută cunoscut acum, prin Adunare, stăpânirilor și autorităților din locurile cerești, după planul veșnic, pe care l-a făcut în Hristos Isus, ...

Suplimentar la practicarea sau „administrarea” prin apostol, Dumnezeu dorește ca noi să învățăm felul în care El urmărește realizarea țelurilor mari, care sunt revelate prin taină. Ni se spune că taina aceasta a fost ascunsă în Dumnezeu înainte de începutul lumii. Deci taina nu era ceva ca un fel de idee a lui Dumnezeu apărută mai târziu. Ea exista deja ca plan divin înainte de timp și de creație. Realmente toate lucrurile au fost create și pentru a lămuri această taină mare.

Hotărâtă în veșnicie, Adunarea este formată în timpul acesta, pentru ca în veșnicia viitoare să fie spre gloria {vezi Efesenii 3.21} lui Dumnezeu în Hristos. Prin înființarea Adunării în timpul actual și prin drumul ei prin lumea aceasta, toate domniile și puterile lumii cerești să vadă înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu – înțelepciunea prin care Dumnezeu triumfă într-o lume stricată și distrusă asupra tuturor puterilor răului și împlinește în Hristos planul Său veșnic, ca să aibă Adunarea spre lauda Sa proprie în Hristos Isus.

Deci aceasta este taina, din cauza căreia Pavel la timpul său a trebuit să aibă această controversă aprinsă, pentru ca sfinții s-o poată înțelege cu toată certitudinea. Aceasta este taina, pe care Biserica a pierdut-o multe secole. Ea este și taina care ne-a fost redescoperită în zilele acestea și pe care diavolul vrea să ne-o răpească din nou – fie prin aceea că noi nicidecum nu ne preocupăm cu ea și o desconsiderăm sau acceptăm obiceiuri incompatibile cu ea, sau prin aceea că el ne conduce în cercul în care este imposibil să trăiești în lumina acestui adevăr.

Deci pentru noi poate fi bine numai dacă rostim rugăciunea lui Pavel, cu care se încheie studiul acesta, „pentru ca să le fie încurajate inimile, fiind strâns uniți în dragoste, și pentru toată bogăția gloriei tainei acesteia ... pentru cunoașterea tainei lui Dumnezeu, adică Hristos” (Coloseni 2.2).

Titlul original: „The Riches of the Mystery“
Din revista *An Outline of Sound Words*, Anul. 21–30
Sursa: www.stempublishing.com